673/03

Den 10. juni 2003 blev i sag nr. 59.545:

xxx xxxxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Trekroner Forsikring A/S
Jens Kofods Gade 1
1268 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Trekroner Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for tyveri af den forsikrede bil den 30/12 1998.

Klageren anmeldte ved skadeanmeldelse af 6/1 1999 til selskabet, at bilen - en BMW 320i - var blevet stjålet.

Den 8/1 1999 orienterede selskabet klageren om, at sagen ville blive fremsendt til selskabets taksator, hvis bilen ikke var fundet inden for 4 uger. Forinden taksatoren nåede at aflægge klageren besøg, havde klagerens søn rykket i sagen. Taksatoren aflagde klageren besøg 23/2 1999. På baggrund af de oplysninger og indtryk, som taksator modtog hos klageren, kontaktede taksatoren Århus Politi.

Klageren og hendes mand oplyste til taksatoren, at bilen var ejet af L.J. [klageren] og blev delvis brugt af hende, delvis af manden og sønnen. Bilen var købt i Tyskland af sønnen i februar 1998. Prisen var 14.000 kr., men der blev samtidig betalt 28.000 kr. til toldvæsenet. Klageren blev anmodet om at fremskaffe købs- og toldpapirer på bilen samt dokumentation for foretagne forbedringer. I begæringen er nyværdien anført som værende 245.000 kr. Taksatoren gjorde ved besøget klageren opmærksom på, at det

var selskabets opfattelse, at bilen reelt var ejet og blev brugt af sønnen, og at hun alene var benyttet som stråmand ved forsikringstegningen.

Den 15/7 1999 overgav selskabet sagen til Århus Politi, Bedrageriafdelingen. Ved dom af 26/1 2001 blev sønnen i forhold 7 frifundet for forsøg på bedrageri over for selskabet. Det fremgår dog samtidig af dommen, at:

> "… tiltalte J.J. på tidspunktet for anmeldelsen af tyveriet af bilen fra parkeringspladsen var ejer af og havde den fulde rådighed over bilen."

Sønnen blev i forhold 5, der angår samme køretøj, domfældt for bedrageri i forhold til GF-Forsikring. Sønnen var tiltalt for 17 forhold hovedsageligt vedrørende bedrageri mod forsikringsselskaber, dokumentfalsk og tyveri. Han blev dømt for 14 af forholdene med en fængselsstraf på 3 år. Derimod blev han frifundet for - i strid med sandheden - at have forsøgt anmeldt køretøjet stjålet den 30/12 1998 til Trekroner Forsikring A/S.

Klagerens advokat har ved klageskrivelse af 4/10 2002 bl.a. anført:

> "Jeg mener, at Trekroner Forsikring på baggrund af en udtalelse i en dom om 'det egentlige ejerskab' med urette har afvist at dække i henhold til policen.
>
> Der er tale om, at Forsikringsaftalelovens § 7 efter min opfattelse regulerer forholdet, idet forsikringstageren, L.J., har undladt at oplyse, at hendes søn J.J. i stor udstrækning skulle være bruger af bilen, idet hun ikke havde noget kendskab til, at en sådan oplysning ville være afgørende for selskabet."

I selskabets skrivelse af 24/10 2002 til nævnet hedder det bl.a.:

> "Det gøres principalt gældende, at J.J. på tegningstidspunktet var den reelle ejer og bruger af køretøjet, og at Trekroner ikke ville have antaget forsikringen, dersom klageren ved tegningen havde afgivet korrekte oplysninger om ejer- og brugerforholdet, jf. forsikringsaftalelovens § 6, stk. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at forsikringen bl.a. blev antaget på grundlag af oplysningerne fra Centralregisteret for Motorkøretøjer, hvoraf fremgik, at klager var registreret som ejer og bruger af køretøjet.

Det følger af selskabets autotarif, at Trekroner ikke tegner autokaskoforsikring for personvogne, medmindre der samtidig etableres en indboforsikring. J.J. har ikke etableret en sådan indboforsikring i selskabet, og han ville derfor ikke kunne have tegnet en autokaskoforsikring. Trekroner ville ej heller have antaget forsikringen, dersom det på tegningstidspunktet var blevet oplyst, at J.J. var fast bruger af køretøjet, dels fordi han er blevet opsagt af tidligere forsikringsselskab på grund af sit skadesforløb, dels fordi i 1991 og 1994 er straffet for forsikringsbedrageri. Der henvises til Trekroners tarif, hvoraf fremgår, at selskabet ikke tegner forsikring for personer, der tidligere er blevet opsagt eller pålagt skærpede vilkår i et andet forsikringsselskab.

Det gøres under henvisning til forsikringsaftalelovens § 7 subsidiært gældende, at klageren ved tegningen groft uagtsomt har fortiet, at J.J. var den reelle ejer og bruger af køretøjet, at den reelle ejer og bruger på grund af sit skadesforløb i tidligere selskaber ikke selv kunne tegne kaskoforsikring, og at den reelle ejer og bruger tidligere havde modtaget flere domme for forsikringsbedrageri.

Til støtte for selskabets påstand om, at J.J. var den reelle ejer og bruger af køretøjet gøres det gældende, at klageren som anført i taksatorrapporten ikke har kunnet fremvise en købekontrakt, at J.J. ifølge klagerens oplysninger har købt bilen i Tyskland, at det ved dommen af 26. januar 2001 er lagt til grund, at J.J. på tidspunktet for anmeldelsen af tyveriet var den reelle ejer og bruger, og at klageren på tegningstidspunktet allerede var registreret som ejer og bruger af en Opel Astra 1,6 …

Det gøres mere subsidiært gældende, at klagerens forhold har været af en sådan karakter, at det vil stride mod almindelig hæderlighed at gøre forsikringsaftalen gældende, jf. forsikringsaftalelovens, § 4, 2. pkt.

Hvis ankenævnet mod forventning måtte lægge til grund, at klageren på tegningstidspunktet reelt var ejer og bruger af køretøjet, gøres det mest subsidiært gældende, at køretøjet efterfølgende blev overdraget til J.J., jf. bemærkningen om ejendomsretten i dommen af 26. januar 2001, og at overdragelsen fandt sted mere end 3 uger før 'forsikringsbegivenheden'. Skaden er derfor i henhold til forsikringsbetingelsernes § 11, stk. 3, ikke dækket af forsikringen.

Klageren kan efter denne opfattelse heller ikke anses for berettiget til erstatning, allerede fordi hun på tidspunktet for skadeanmeldelsen ikke var ejer af køretøjet.

For så vidt angår forsikringsaftalelovens § 8, bemærkes det, at selskabet allerede ved vor taksators besøg i februar 1999 gjorde klageren opmærksom på, at Trekroner ikke kunne anerkende erstatningspligten, men ønskede at foretage yderligere undersøgelse af sagen, idet der var opstået tvivl om bilens rette ejerforhold. Der rejstes senere en bedragerisigtelse mod J.J. Selskabet meddelte skriftligt den 15. juli 1999, at sagen var overgivet til politiet. Der skulle have været afholdt møde herom med klager den 4. juni 1999, men klagers advokat blev forhindret, og efterfølgende meddelte klager, at hun ikke ønskede at deltage i et møde om sagen.

Herefter afventede man udfaldet af retssagen, hvilket udfald selskabet først blev bekendt med ved brev af 8. april 2002 fra klagers advokat. Dommen var dog ikke vedlagt, og den måtte derfor rekvireres efterfølgende. Dommen blev modtaget den 1. juli 2002.

Ved brev af 2. august 2002 afviste Trekroner at yde erstatning. Ved brev af 13. september 2002 fastholdt selskabet afgørelsen af dækningsspørgsmålet."

Nævnet udtaler:
Efter de foreliggende oplysninger finder nævnet det ubetænkeligt at lægge til grund, at bilen ejes af klagerens søn, og at selskabet, såfremt dette havde været oplyst, ville have afvist at indtegne forsikringen. Selskabet har således i medfør af forsikringsaftalelovens § 7, jf. forsikringsaftalelovens § 6, været berettiget til at afvise at yde forsikringsdækning som sket.

5. 59.545

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann